

אלתרי איל

יש להם תקציב שבועי שאין לעברו (2 לירות לסטיוארט, לירה למייקל). סטיוארט מוציא את רוב כספו על בולים. הוא אספן נלהב. הם אינם רשאים להוציא את כספם על מתקנים. אני נגד כמות מוגזמת של ממד תקום. הדבר מקלקל את שיניהם. הם מביאים לי כמתקנים הביתה — אני מעיפה אותם דרך החלון. אבל הם ילדים נחמדים, כי זאת..."

לא נשמעת כמו כל אם אחרת?

הילד הישראלי. שניהם אקסטרורברטיבי, ערים מאד, חוכשיים מאד ובלתי עצורים. זה נפלא, לדעתה. פשוט מדכך לראות את הילדים האירופאיים. הם מנימסים מדי ורציניים מדי.

הרידים הים חיי משפחה הדוקים מאד. אולם היא בהחלט מאמינה במשמעת ובתקיפות בשעת הצורך. "אנשים פה מסתכלים עלי בתמהון, כשאני הובטת פה ושב לפעמים באחד מבני. אני מאמינה בכוחות קטנות מדי פעם. זה מעולם לא הויק. כמובן, שאין לעשות מכך שיטה. כי אז אין זה אפקטיבי. לילדי היו שעות קבועות בהן הורשו להתכונן בטלפון. חשבתי שירגישו בחסרונה. הם כבר שכחו אותה...

★ ★ ★ לא הובי לאומי

יא מוסמכת לפסיכולוגיה, אולם אין לה היא מאמינה בחינוך המודרני, כביכול. לדבריה, קיימת נטייה להזרז את חזרה בשיטות החניך. הגישה של אלתעשילואתיהתהיה לורטראימהלכלהחיים איבד עליה הכלה. זה היה מודרני מאד בשנות השלושים. אפילו ד"ר ספוק, האוראקל של חינוך הילד, טוען שעל אם להנח את ילדה לפי האינסטינקטים הברורים וההגיון הפשוט שלה.

האם נכון הדבר, שאלתי, שהפסיכואנליזה היא הובי לאומי אמריקאי? לא, אמר מיסטר אנתוני. זה מוגזם, כמובן. אין לו אף ידיד שהולך לפסיכואנליסט. ומה, שאלתי באכזבה, האמת על כל אותן הגישות ההולכות אשה אל רעותה ואומרות: "הארלינג, השי אילי לי חלום. אני בדרכי אל הפסיכואנליסט שלי ואין לי אף חלום לספר לך". לא. גם למרי לואיז אין מטרות כאלה. ויש לה הרבה מטרות. "רגע, יש לי בעצם אחת שהולכת אל פסיכיאטר. סליחה."

ומה עם החינוך האמריקאי? האם נכונה ההאשמה שגיוניאגניווע לקראו? "גיוני כן יודע לקראו" אומרת מרילואיז בחום. "זה מכבר עזבו את השיטה הפונטית להקניית הקריאה. מחפשים ומוצאים כל היום וזמן שיטות חדשות ויעילות יותר... מה שנכון הוא, שהאמריקאי הממוצע איננו מוכן שר ביותר לשפית" הרגעי את אותה שגם הצבר הממוצע.

אשר לה? הן היא דוברת קצת צרפתית. המשפחה חיתה למעלה משנה בפאריז. היא מתביישת בידועותיה הקלושות בספרדית, אחרי שלוש שנות הלימוד בגימנסיה. בעבר ריה, היא מקחה שהיא מתקדמת. היא שיל טח כבר בלמעלה מאלף מלה. מקבלת כל יום גינור, ממורה הבאה אליה הביתה בעלה לומד רק שלוש פעמים בשבוע. שפה קצת קשה, העברית. היא נוהגת להזרז על כל המלים שלמדה, במיטה. ויש לה גם שיעורים להכין. "העיקר", היא אומרת בי הומור, "הוא לדעת לומר בביקור בקיבוץ: הן, הנגד מגדל המים שלכם."

★ ★ ★ הריון איננו מהדה

הם מרגישים מוזניים, כאן, היא אומרת. היא מארחת ואורחת בבתי ידידים. אין היא עוסקת בבישול. יש לה מבשלת. הם אוהבים בילוי שקט, הולכים לעתים רחוקות לקולנוע. מרבים, לעומת זאת, לבקר בקונצרטים. "למדת פעם לשיר", היא אומרת בגאווה. אוהבת מוצארט ובאך. כעת צימצמה בפעילויותיה החברתיות. "כן", אמרתי, "כילנו שמענו על המאורע המשמח" מרי לואיז מדברת על הריונה בפשטות רבה. האין זו הזדמנות להתפנק ולהתעצל? שאלתי. עצלות היא אמנם דבר נהדר מאד כשהיא באה במידה — אולם אין כל סיבה להתפנק במיוחד. אשה הרה איננה חולה. (מיסטר אנתוני, ניכר, מרגיש קצת מוזר בכל העניין, אולם היא מדברת בטבעיות רבה). היא, למשל, מרבה ללכת ולשחות. "הדבר הטוב ביותר לאשה הרה, אומר הרופא שלי, הוא לשטוף רצפות." אך לא, היא איננה עושה זאת.

המקבל בהנאה רבה את חלקו בחביתה שמרי לואיז זביציה, לעיניהם של בילי ומייקל. האח הבכור, סטיוארט, כשהוא מחטט במקרר, מחפש "דליקטיס" לשם זליזה.

ילי. החיה הלבנה והשקטה היא רק נציג בודד של גן מלבדו מתרוצצים בבית שלושה כלבים וחמור, שהרי אמריקאים, אוהבת חיות בית מאולפות, דוגמת לחינוך.

מנוקד? שאלתי אולי בחוצפה רבה מדי. "לא הייתי אימרת", משיבה מרי לואיז, "הם פשוט שמחים לעזור. אפשר להסביר את זאת בעובדה שהאמריקאי הממוצע הוא בעל בית. הבית שייך לו. הוא נאה עליו, אהב לעבוד בו. סוף השבוע הארוך בתינומים מאפשר לאב העובד קשה כל השבוע, להימצא שעות ארוכות בחברת משפחתו, והוא אוהב לעשות זאת."

האם, לדעתה, יכולה אשה לעזור לקריירה של בעלה? "היא יכולה בהחלט לעזור. אבל לא בצורה תקיפה. עליה ליצור סביבו אווירה נעימה, לספל בו במסירות, לעזור לו לפי גוש אנשים. להיות מוכנה להקשיב לדברים שהוא רוצה לומר, אשה בלתימרוצה יכור לה להיות שלילית ביותר."

כאן מתפרץ כסופה מייקל בן ה-16, החיזר מבית הספר. הוא בלונדי בעל עינים חומות נבונות, וחופשי מאד בהליכותיו: "מאמי! מאמי! מותר לי לקבל כעת את הקיצבה שלי? אני מוכרח לקנות משהו!" לפני שהיא מספיקה לענות, הוא מביא לה את ארנקת הלבן. היא מוציאה מתוכו באנחה ארנקיכסף אדום. היתה זו ההזדמנות למיט טר אנתוני לחלוש לי שהוא מצטער, אבל הראיון נגמר. מרילואיז מתנצלת: "את מבינה, עלי ללכת להביא את בילי מן הגן."

כן, היא מאמינה בשיטת הלידה הטבעית. כיצד ייתכן שאחרי שלוש לידות גיורתה היא דקה כל כך? "הן", היא אומרת, "אני מרבה בתרגילים אחרי הלידה. ואני נוהגת, בתקופת ההריון, מאכילה מופרזת. הרופאים באמריקה מקפידים מאד על כך", אומרת אשת השגריר.

היא אוהבת בגדים פשוטים אך הדוררים, להיטה אחרי חליפות, צבעים שקטים. קנתה חליפה נהדרת במסכות. היא ממש מתביישת להודות, אך אין לה תחביב. אסנס למדה לטוס, אבל רק כדי לא לפגור אחרי בעלה חיבהטיסה.

הסיבה, לדבריה, לגידולה של המשפחה האמריקאית הממוצעת בשנים האחרונות, היא חיסול השפל הכלכלי. "הנטייה לתת לילדיהם-שלא-היה-לי — גישתם של הורים אמריקאים רבים בעבר, שהיו מהגרים בריבים — שוב אינה קיימת. כיום, הדאגה העיקרית לילדים היא בריאות והשכלה."

מובן שכל אותן המכונות הנפלאות העוזרות לעקריות הבית בביתה, אף הן תרמו את חלקן. ופרט לכך, הבעל עוזר בגידול הילדים.

כאן מסמיק מיסטר אנתוני ואומר: "הן! הבעל עוזר." האם נכון הדבר שהבעל האמריקאי הוא

מרי לואיז ריד איננה עוסקת בדרך-כלל בבישול. לשם כך יש מבשלת. אולם אין היא בוחלת כלל להיכנס למטבח כדי להכין ארוחה קלה לילדים. היא עצמה מקפידה מאד שלא להרבות באכילה, בתקופת הריונה.

עקרת-הבית